

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 53.

Trettende Session.

16de Møde.

Torsdagen den 24de October Kl. 1.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Det er den Fare, der er ved en Sammensætning af et saadant Raad, hvor den formuende Klasse kommer til at have den større Indflydelse, saafremt den gaaer ind deri med Anskuelse af den Natur, men det kommer den overordentlig let til, naar man er bleven staaende, som vi ere det, ved i Særdeleshed at beskaffe efter tidligere faste Skattnormer og saalænge man ikke er kommen til, for et meget stort Beløb, at beskaffe efter Formue og Leilighed, og at denne Formue- og Leilighedsstat er forholdsvis stigende, saa at den, der kan hde mere, kræves til at hde mere; dette er den naturlige Beskatningsmaade. — Jeg skal gjentage, at Sammenligningen mellem Valgene til Lands- thing og Folkething ligeoverfor Valgene til det Institut, som her foreligger, ikke har den mindste logiske Berettigelse; det er netop den, der savnes. Man stiller een Størrelse ind for en anden, man stiller Valgretten ind istedetfor Valgbarheden. Jeg taler ikke om, hvad der er godt eller ikke godt, hvad der er rigtigt eller hvad der er ikke rigtigt, men jeg gjør kun opmærksom paa, at de Grunde, der paa den Maade ere fremførte for Systemet, ikke ere holdbare. Naar man imidlertid siger, at vi have haft en Sædvane, hvorefter disse høiest beskattede Mænd have øvet en ikke ringe og ofte god og heldig Indflydelse paa de kommunale Anliggender, og at, naar vi efter den nu foreslaaede

Sammensætning maaskee ville komme til at savne dem i denne Virksomhed, som ikke angaar politiske, men kun Forvaltningsforhold, hvori de kunne være meget nyttige, saa, siger jeg, ere vi paa et Skjønsgæbet, der har sin fulde Berettigelse, og at denne Tvivl vilde være grundet, dersom de virkelig bleve udelukkede, men det har ikke nogen Sandsynlighed for sig; det kan man ikke, da Communerne saa meget trænge til disse Mænds Brugbarhed. Forøvrigt troer jeg ikke, at dette er et Punkt, der bør være en saa vigtig og alvorlig Stridsgjenstand, at man derfor hæver sig op til det høieste politiske Standpunkt; den Institution, vi her have med at gjøre, kan ikke søge Berettigelse med Hensyn til sin organiske Sammensætning i Sammenligning med den overordnede Institution, Rigsdagen. Den foreliggende Lov kunde jo desuden gjøres til en foreløbig Foranstaltning og man vilde sikkert staffe Loven bedre Indgang, hvis man gav den den Tilspøining, at den kun skulde have en vis Varighed, f. Ex. 5 Aar.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun forklare mine Ord derhen, at det er den samme Grundtanke, der gaaer igjennem saavel Valgloven til Rigsdagen, som igjennem den nuværende Sammensætning af Amtsraadene, nemlig at undgaae det, som de fleste politiske Institutioner have, nemlig en gennemgribende Valgrets — og Valgbarhedsænsus, og at undgaae det ved at indbrømme en særlig Berettigelse for de meest formuende. Det er den fælles Tanke for den særlige Valgklasse baade for Kjøbstæderne, Landcommunerne, Amtsraadet og Landstthinget, og